

ת"פ 54312/03/21 - מדינת ישראל נגד אמיר עודה,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 54312-03-21 מדינת ישראל נ' עודה

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אמיר עודה,

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד איציק פרץ

ב"כ הנאשם: עו"ד ענאן עליאן בהעברה מעו"ד אברהים כנאענה

הנאשם בעצמו

גזר דין

ההליך וכתב האישום

1. הנאשם זוכה, לאחר שמיעת ראיות, מעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333+335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ומעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. לצד זאת, הורשע הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. עובדות כתב האישום פורטו במסגרת הכרעת הדין שניתנה ביום 12.9.2022 ולהלן תמצית הדברים:

הנאשם מתגורר בבניין דו-קומתי בכפר מנדא, כשדירתו בקומה הראשונה ודירת אחיו מוחמד עודה בקומה השנייה. ר.ש (להלן: "המתלונן") מתגורר בשכנות לנאשם. במועד הרלוונטי לכתב האישום שרר סכסוך בין משפחתו הגרעינית של הנאשם לבין חלק מבני משפחתו המורחבת, וזאת על רקע ירושה משפחתית.

בלילה שבין ה-8.3.2021 ל-9.3.2021, בסמוך לחצות, הגיעו מספר אנשים מבני המשפחה המורחבת לחצר ביתו של הנאשם ובמקום התפתחה "קטטה" (כך נוסח כתב האישום). זמן קצר לאחר מכן, לאחר שהמתלונן, שהיה בביתו, שמע רעש שנגרם מהקטטה, הוא ניגש לחצר ביתו של הנאשם וניסה להפריד בין הניצים. בשלב זה הצטייד הנאשם בסכין מטבח גדולה, בעלת להב באורך 16 ס"מ, אותה נטל מביתו, יצא

מפתח הבית כשהוא אווז בסכין, ניגש לאזור בו התרחשה הקטטה ודקר את המתלונן דקירה עמוקה בירך ימין. מיד לאחר הדקירה נמלט הנאשם בריצה מהמקום עם הסכין המגואלת בדמו של המתלונן, והשליך אותה לפח אשפה ברחוב סמוך בכוונה להכשיל הליך שיפוטי בדרך של העלמת ראיות.

3. הנאשם זוכה כאמור מעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. בשולי הכרעת הדין ציינתי כי מדבריהם של עדי הראייה שנכחו במקום ומצפייה בצילומי מצלמות האבטחה, עולה כי לא מדובר כלל בקטטה, אלא במספר פורעים שהגיעו לחצר ביתו של הנאשם ופתחו במעשי בריונות, שכללו שבירת רכבים והסבת נזק נרחב על ידי ניפוץ שמשותיהם באלה ובשרפרף, ללא כל התגרות מוקדמת מצד הנאשם או אחיו ומבלי שאלה כלל היו נוכחים במקום. רק לאחר שהתנפצו שמשות הרכבים, יצא אחיו של הנאשם להתעמת עם הפורעים, וזמן קצר לאחר מכן יצא הנאשם עצמו מפתח ביתו. זאת, לאחר שאותם פורעים תקפו את אחיו, את אשת אחיו וחבטו בדלת דירתו מספר רב של פעמים. בהכרעת הדין ציינתי כי תיאור האירוע כפי שצוין בכתב האישום, כאילו מדובר בקטטה, חוטא לאמת ואינו משקף נכונה את שהתרחש. בסופו של דבר זוכה הנאשם מעבירת האלימות והחזקת סכין, לאחר שנקבע כי פעל מתוך הגנה עצמית מדומה.

ראיות לעונש

4. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה תדפיס רישומו הפלילי של הנאשם (מע/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה משנת 2018 בעבירה של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בגין הרשעה זו ריצה הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים, לצד עונשים נלווים. בנוסף, הציג ב"כ המאשימה את הסכין מושא כתב האישום (ת/47) כראיה לעונש.

מטעם ההגנה לא הוצגו כל ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

5. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לעובדה כי מדובר בסכין גדולה, בעלת להב באורך 15 ס"מ, כפי שניתן להתרשם מהסכין שהוצגה לעיונו של בית המשפט. בנוסף, שימשה הסכין זמן קצר קודם להעלמתה לביצוע דקירה משמעותית שהסבה נזק חמור למתלונן, שאיבד דם רב. נאמר כי מדובר בראיה שהייתה דרושה לבירור חשדות כבדים מאוד נגד הנאשם. יתר על כן, הסכין נתפסה בסופו של דבר עקב חריצות המשטרה ולא עקב חרטה כלשהי מצד הנאשם שכן בהודעותיו הראשונות מסר הנאשם גרסת בדים והכחיש כל קשר לאירוע.

לאחר שהפנתה למספר פסקי דין המצביעים לשיטתה על מדיניות הענישה הנוהגת, ביקשה המאשימה לקבוע בענייננו מתחם ענישה בטווח הנע בין 5 ל-12 חודשי מאסר וכן מאסר מותנה.

6. בתוך המתחם, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי. מדובר בצעיר כבן 30, אשר לחובתו הרשעה קודמת בגינה ריצה שלוש שנות מאסר. הנאשם השתחרר ממאסרו זמן לא רב לפני ביצוע העבירה מושא תיק זה. מאידך, ציינה המאשימה כי הנאשם שהה פרק זמן בלתי מבוטל במעצר - מיום 9.3.2021 ועד 26.10.2021, שאז נעצר בפיקוח אלקטרוני עד ליום 25.5.2022, ומאותו מועד הוא נתון בחלופת מעצר בית.

7. הסגור טען כי ברגיל, מתחם הענישה בגין העבירה בה הורשע הנאשם בסופו של דבר מתחיל במאסר מותנה בלבד. נאמר כי אילו היה התיק מוגש בעבירה של שיבוש הליכי חקירה בלבד, המאשימה לא הייתה עותרת כלל למאסר בפועל. אלא שהיא עושה כן משום שהנאשם זוכה מעבירות חמורות יותר והיה פרק זמן ממושך במעצר, ומכאן שהמאשימה חוששת שבכוונתו להגיש תביעה בגין מעצרו מטעמים בלתי מוצדקים.

8. באשר לגודלה של הסכין, נאמר כי נתון זה אינו רלוונטי לעבירת השיבוש.

9. בהתייחס להרשעתו הקודמת, נאמר כי מדובר בעבירה שנעשתה על ידי הנאשם ערב יום הכיפורים, כאשר אנשי משטרה אסרו עליו להיכנס לכביש מסוים והוא בכל זאת נכנס אליו כיוון שהיה שתוי.

10. בנסיבות ובשים לב לעובדה שהנאשם זוכה מעבירות חמורות, ובהתחשב בתקופת המעצר בה שהה, יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

דברו האחרון של הנאשם

11. בדברו האחרון אמר הנאשם כי הוא מצטער על מה שקרה וכי מדובר בהגנה עצמית, מבלי שהייתה לו כל כוונה לדקור מאן דהוא. עוד הוסיף הנאשם כי במועד האירוע אשתו כרעה ללדת בבית החולים ובתו הבכורה נולדה. לדבריו, הוא זרק את הסכין כיוון שפחד לדקור אדם נוסף.

דין והכרעה

12. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה של שיבוש מהלכי משפט הם פגיעה בסדרי השלטון והמשפט ובמערכת אכיפת החוק. לאחר שהנאשם דקר את המתלונן בסכין, הוא נמלט מזירת האירוע כשהסכין בידו, והשליך אותה לפח ברחוב סמוך.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי להפנות לכך שמדובר במעשה ספונטני שלא קדם לו כל תכנון מוקדם. אני מאמין לנאשם כי היה בסערת רגשות לאחר שדקר את המתלונן והשליך את הסכין לפח מבלי שהקדיש לדבר מחשבה רבה ובמלי שבחן את השלכות התנהלותו. בנסיבות, אין לייחס למעשה תחכום

רב, שכן לו רצה הנאשם להעלים את הסכין, יכול היה לחשוב על דרכים יצירתיות יותר מאשר להשליכה לפח אשפה המצוי בסמוך לזירת האירוע. אף הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה אינו מצוי ברף חומרה גבוהה.

13. בחינת מדיניות הענישה בעבירה של שיבוש מהלכי משפט מלמדת על קיומו של מנעד רחב בענישה, כאשר על פי רוב עבירה זו אינה נדונה לבדה אלא מצטרפת לעבירות אחרות. עיון בפסיקה מלמד כי העונשים המוטלים בגין עבירה זו נעים ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לריצוי בפועל (ראו: ת"פ (שלום רמ') 2078-10-13 **מדינת ישראל נ' ג'יוסי ואח'** (19.3.2015); ת"פ (שלום נת') 6828-04-13 **מדינת ישראל נ' קליקסמן** (12.11.2014); ע"פ 4831/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (8.1.2014)).

14. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה בענייננו, בהתחשב בנסיבות ביצועה ובמדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בטווח שבין 3 עד 6 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים.

15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע לעיל, הבאתי בחשבון את העובדה כי הוא זוכה מעבירות חמורות שיוחסו לו בתיק זה, לאחר ניהול הליך הוכחות שארך זמן רב, וכי הוא היה במעצר מאחורי סורג ובריח פרק זמן של למעלה משבעה חודשים. מצד שני, נתתי דעתי גם להרשעתו הקודמת של הנאשם ולעובדה כי לא חלף זמן רב מאז השתחרר ממאסרו ועד להסתבכותו בעבירה הנדונה בענייננו.

בנסיבות, אני סבור כי יש לגזור את עונשו סמוך לרף התחתון של המתחם שנקבע לגביו, אם כי לא בתחתית המתחם.

16. על יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.3.2021 ועד 26.10.2021.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים עבירה של שיבוש מהלכי משפט ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, במעמד הנוכחים.

